

Arrest

nr. 313 330 van 23 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 juni 2024.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. RAJA *loco* advocaat K. VERHAEGEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 8 juni 2023, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013

betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door de verzoekende partij bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een preciaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt de verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de ongegrondheid van haar beschermingsverzoek.

De verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zouden verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland. Uit haar verklaringen blijkt dat de verzoekende partij last heeft van haar schouder, pols en rug (NPO, p. 4). Uit de door haar neergelegde medische documenten blijkt dat een röntgenfoto heeft uitgewezen dat ze een geknelde ruggenwervel heeft (zie ‘map met documenten’ in het administratief dossier). Hieruit blijkt echter niet dat ze niet, of minder, zelfstandig zou kunnen functioneren of niet in haar levensonderhoud zou kunnen voorzien bij een terugkeer naar Griekenland. Ze maakt dit tevens niet aannemelijk in haar verklaringen of in haar verzoekschrift daar ze zich beperkt tot het naar voor brengen dat ze pijn heeft aan haar pols, schouder en rug zonder de gevolgen hiervan op haar functioneren verder te verduidelijken of te concretiseren. Ze stelt verder nog pijnmedicatie en medicatie voor haar maag te gebruiken (NPO, p.9). Ze maakt echter nergens duidelijk waarom ze deze medicatie gebruikt en wat voor mogelijke problemen ze aan haar maag heeft. Waar ze tenslotte stelt geheugenproblemen te hebben (NPO, p.9), wordt dit op geen enkele manier medisch onderbouwd of gestaafd met een medisch document. Op deze manier is het onmogelijk om

te controleren of de verzoekende partij effectief geheugenproblemen heeft en wat de invloed hiervan is op haar zelfstandig functioneren en de mogelijkheid om in haar levensonderhoud te voorzien bij een eventuele terugkeer naar Griekenland. Haar verklaring dat ze geheugenproblemen heeft is dan ook een louter blote bewering. Bovendien blijkt dat de verzoekende partij wel degelijk over een hoge mate aan zelfredzaamheid beschikt ondanks deze problemen. Ze heeft immers om in België te geraken Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Italië en Frankrijk doorkruist. Buiten Italië en Frankrijk is ze de hiervoor vermelde landen te voet doorgereisd. Hieruit blijkt dat de medische problemen van de verzoekende partij haar in het verleden niet op verregaande wijze hebben verzwakt of haar zelfstandigheid hebben ondermijnd. Ze maakt niet aannemelijk dat haar problemen op heden of in de toekomst zodanige proportie hebben aangenomen dat ze bij een eventuele terugkeer naar Griekenland niet zelfstandig zou kunnen handelen of in haar levensonderhoud zou kunnen voorzien. Bovendien maakt ze niet aannemelijk dat ze geen toegang zou hebben in Griekenland tot medische verzorging. Uit haar verklaringen blijkt immers dat ze nooit moeite heeft gedaan om medische hulp in Griekenland te bekomen (NPO, p.5). Op basis van het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij worden vastgesteld. Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen aan waaruit moet worden besloten tot het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in haar hoofde in de zin van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie.

Er liggen in casu geen specifieke elementen voor waaruit in hoofde van verzoekende partij een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken die haar bij een terugkeer naar Griekenland zou blootstellen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

De verzoekende partij is een 23-jarige man zonder bijzondere kwetsbaarheid. Er wordt niet betwist dat de verzoekende partij op 16 mei 2022 de vluchtelingenstatus werd toegekend. Uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, juni 2022, p. 11). Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat ze wel degelijk over een verblijfsvergunning beschikt in Griekenland (Vragenlijst DVZ, vraag 27). Aangezien de verzoekende partij op 16 mei 2022 erkend werd als vluchteling in Griekenland, ze verklaart een verblijfsvergunning te hebben verkregen en uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze verblijfsvergunning voor erkende vluchtelingen drie jaar geldig is, betekent dit dat de verzoekende partij tot minstens 16 mei 2025 over een geldige verblijfsvergunning in Griekenland beschikt.

Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken. Er kan van de verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen niet genoegzaam blijken uit de verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt niet dat zij de intentie had om zich te integreren in de Griekse samenleving en er een leven op te bouwen. Zo stelt ze tijdens het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal dat het haar doel was om samen te zijn met haar broer en dat ze niet de bedoeling had om in Griekenland te blijven omdat er daar geen plaats is voor mensen, vooral voor asielzoekers (NPO, p. 6 en 8). Verder verklaart de verzoekende partij dat zij vier maanden op straat heeft geleefd in Griekenland (NPO, p.4) maar het blijkt ook uit haar verklaringen dat zij slechts weinig moeite heeft gedaan onderdak, werk, scholing en eten te bekomen in Griekenland. Zo stelt ze dat ze zowel naar het Rode Kruis is geweest als naar het Commissariaat van de Verenigde Naties om hulp te bekomen (NPO, p.9). Ze verklaart echter dat ze daar geen hulp heeft verkregen. Dit toont echter niet aan dat ze de nodige inspanningen heeft geleverd om huisvesting of hulp te bekomen in Griekenland. Het betreft immers slechts twee organisaties die de verzoekende partij heeft bezocht om huisvesting of hulp te bekomen maar er blijkt niet uit haar verklaringen dat ze enige andere moeite heeft gedaan om een leven in Griekenland uit te bouwen. Bovendien is het slechts een blote bewering dat deze organisaties haar niet zouden kunnen helpen hebben in Griekenland daar ze stelt dat de documenten van deze organisatie volgens haar werden afgepakt in Bulgarije (NPO, p.9). Het is echter niet duidelijk, en de verzoekende partij maakt dit ook niet duidelijk in het verzoekschrift, waarom de Bulgaarse autoriteiten haar documenten zouden afnemen. Er kan dus op geen enkele wijze worden gecontroleerd of ze effectief geen hulp van deze organisaties zou kunnen bekomen hebben. Voor het overige heeft zij geen stappen gezet om huisvesting, eten, hulp of medische verzorging te bekomen bij andere organisaties of instellingen waardoor er dienstig kan worden besloten dat ze niet de nodige inspanningen heeft geleverd om haar te integreren in de Griekse samenleving en daar een leven op te bouwen. Deze vaststelling ondersteunt haar verklaring dat ze hiertoe nooit de intentie heeft gehad en het doel had om naar België te komen bij haar broer. Bovenstaande in acht genomen toont de verzoekende partij niet aan dat ze bij een terugkeer naar Griekenland er niet in zou slagen om huisvesting, medische verzorging en werk te bekomen. Ze heeft immers slechts een zeer korte tijd in Griekenland doorgebracht en heeft slechts enkele maanden na het bekomen van haar internationale beschermingsstatus Griekenland verlaten. Het komt de verzoekende partij toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te

gebruiken. De verzoekende partij toont niet aan, en dit kan ook niet blijken uit haar verklaringen, dat zij deze afdoende heeft benut, laat staan heeft uitgeput.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

De verzoekende partij toont ook niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

5. Wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 48/5 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, artikel 29 van de kwalificatierichtlijn en artikel 33 van de procedurerichtlijn moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij op geen enkele wijze toelicht waarom zij van oordeel is dat de hierboven vermelde artikelen worden geschonden. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of rechtsbeginsel wordt geschonden. Aangezien de verzoekende partij dit volledig nalaat, is dit middel niet-ontvankelijk.

6. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van

de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

8. Derhalve lijkt de verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 25 juli 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1626 legt de eed af en tolkt Dari.

De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord.

Verzoekende partij verwijst naar haar verzoekschrift en aanvullende nota en gaat hierbij in op de situatie van statushouders in Griekenland. Ze geeft volgende toelichting: Statushouders in Griekenland komen in een situatie van extreme materiële deprivatie terecht omdat Griekenland geen reële bescherming kan bieden. Verzoekende partij kende voor en na de toekenning van haar status problemen, zij leefde in beide gevallen op straat.

Het is moeilijk om aan een verblijfsvergunning (ADET) te komen en die heeft men nodig om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. Voor de toegang tot gezondheidszorg en de arbeidsmarkt dient men ook over een sociaalzekerheidsnummer te beschikken (AMKA). Dit kan men verkrijgen op voorwaarde van een geldige verblijfstitel met toegang tot de arbeidsmarkt. Ten slotte wat betreft huisvesting, bestaat het programma HELIOS en is het niet duidelijk tot wanneer dit project loopt. Hiervoor komt verzoekende partij niet in aanmerking want de aanvraag moet binnen het jaar na de erkenning als vluchteling gebeuren. Bovendien zijn er voor de verlenging van haar verblijfsvergunning wachttijden en heeft zij ondertussen geen rechten waardoor ze weer op straat moet leven bij terugkeer naar Griekenland. Verzoekende partij komt in een viciëuze cirkel terecht en heeft verder ook geen toegang tot gezondheidszorg. Zij kan al 4 maanden niet werken wegens haar medische problemen. Ze heeft medicatie en kinesitherapie nodig. Als het al niet lukt om in België te werken, gaat het in Griekenland zeker niet lukken en kan zij niet in haar levensonderhoud voorzien. De verzoekende partij haalt aan dat ze tweemaal een inspuiting gekregen heeft, namelijk één in haar arm en één in haar schouder. Verzoekende partij heeft het ook psychologisch en mentaal moeilijk waardoor zij het hoofd niet kan bieden aan de ernstige en moeilijke obstakels bij terugkeer naar Griekenland. Op de

asielinstanties rust de plicht om samen met verzoekende partij de medische problemen te bekijken. Ze vraagt verder onderzoek naar de actuele toestand van haar medische problemen, welke er nog zijn, of er nog een behandeling nodig is. Verzoekende partij vraagt de vernietiging voor verder onderzoek.

Verzoekende partij geeft nog aan dat zij samen met haar broer gevlucht is en haar broer in België terecht is gekomen en het niet raar is dat ze bij haar broer wil zijn. Haar broer kampt immers met belangrijke gezondheidsproblemen daar hij lijdt aan epilepsie. Hieruit kan niet afgeleid worden dat er in Griekenland geen problemen bestaan.”

5. Verzoeker brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie met verwijzing naar de daags voor de zitting aangebrachte aanvullende nota, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 13 juni 2024.

5.1. De verzoekende partij voegt door middel van haar aanvullende nota de volgende rapporten toe:

- USDOS - US Department of State: “2023 Country Report on Human Rights Practices: Greece”, 23 april 2024;
- “Beneficiaries of international protection in Greece: Access to documents and socio-economic rights, Refugee Support Aegean (RSA)”, maart 2024;
- AIDA, “Overview of the main changes since the previous report update”, 10 juli 2024.

5.2. In voormelde beschikking erkent de Raad dat uit de eerder bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precare situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

De kernvraag is of de door de verzoekende partij bijgebrachte informatie in haar aanvullende nota, waarnaar wordt verwezen ter terechtzitting, toelaat anders te oordelen met betrekking tot de situatie van personen die internationale bescherming in Griekenland dan hetgeen uiteengezet in de beschikking.

De Raad stelt vast dat in de verschillende rapporten de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland wordt onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland de laatste jaren steeds moeilijker is geworden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange periode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijken vaak complex te zijn, waarbij dergelijke administratieve obstakels veel begunstigden ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als onderdanen. Het al dan niet beschikken over een Griekse verblijfsvergunning (ADET) is belangrijk voor de vraag of begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland het risico lopen dakloos te worden en, in dat geval, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het bezit van een geldige ADET is een voorwaarde voor het verkrijgen van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), dat het openen van een bankrekening, de huur van onroerend goed of zelfs het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA) mogelijk maakt. De afgifte van een AMKA vormt dan weer een voorwaarde voor toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Volgens een recente nieuwe regeling moet de beslissing tot afgifte van de ADET in principe worden opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven.

Overeenkomstig een recente omzendbrief van het Griekse Ministerie van Migratie en Asiel van 31 januari 2023 moet de beslissing tot afgifte van een ADET in ieder geval aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Vervolgens moet binnen de zes maanden online een afspraak worden gemaakt met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET voor te leggen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van twee weken. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens 1,5 maand vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden hiervan niet persoonlijk verwittigd. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald.

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in rampzalige levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Wat in de eerste plaats de huisvestingsproblematiek betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van begunstigten van een internationale beschermingsstatus wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven dertig dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting.

Het enige officiële integratieprogramma in Griekenland, dat betrekking had op de periode van juli 2019 tot juli 2022, is het programma van HELIOS (Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection), opgezet door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) in samenwerking met een aantal niet-gouvernementele organisaties. Sinds 2022 wordt dit programma in afwachting van opname in het Europees Sociaal Fonds tijdelijk uit nationale fondsen gefinancierd en wordt het door de autoriteiten verlengd. De laatste verlenging die wordt vermeld in de informatie waarover de Raad beschikt, was november 2023 tot juni 2024. De inschrijving voor dit integratieprogramma moet gebeuren binnen het jaar volgend op het toekennen van de internationale beschermingsstatus. Als gevolg hiervan worden statushouders die zich niet langer in Griekenland bevonden toen hen de internationale beschermingsstatus werd verleend of die de noodzakelijke formaliteiten niet binnen deze periode van één jaar hebben vervuld uitgesloten van het programma.

Het HELIOS-programma biedt op zich geen huisvesting. In het kader van dit programma wordt financiële steun geboden aan begunstigten om hun huur te betalen, op voorwaarde dat zij reeds een huurcontract hebben afgesloten voor een periode van meer dan zes maanden en dat zij beschikken over een bankrekening. Deze financiële ondersteuning wordt geboden voor een periode van zes tot twaalf maanden, afhankelijk van de datum van indiening van de vereiste documenten. Het bedrag varieert van 230 euro voor een alleenstaande volwassene tot 800 euro voor een gezin van zes personen (met een toeslag om de waarborgsom en de installatiekosten in de nieuwe woning te dekken). Naast de voorwaarde van het hebben van een AFM (het fiscaal registratienummer) en een bankrekening, wordt de toegang tot huisvesting belemmerd door ernstige obstakels die verband houden met discriminatie en een gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien moeten begunstigten, naast de huur, de facturen voor openbare diensten en andere uitgaven, zoals voedsel, zelf betalen. Bijgevolg is de hulp die begunstigten in het kader van het HELIOS-programma ontvangen vaak onvoldoende om hun levensonderhoud te garanderen. Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen is voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland dus zeer groot, aangezien de toegang tot documenten en middelen die nodig zijn om huisvesting te bekomen niet mogelijk is binnen de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming. Dit risico is nog toegenomen door de beëindiging van het ESTIA-programma, nu de begunstigten van dit programma dakloos zijn geworden. Zelfs begunstigten die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd. Zij kunnen niet langer een woning huren en de meesten van hen bevinden zich op straat. Begunstigten die als niet-geregistreerde bewoners in de kampen verblijven, hebben geen toegang tot voedsel of andere diensten.

Begunstigten van een internationale beschermingsstatus kunnen in theorie toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen die onderdak bieden voor drie tot zes maanden. Deze opvangcentra zijn echter niet uitsluitend bestemd voor begunstigten van een internationale beschermingsstatus en de toegang kan voor hen door tal van factoren, zoals het feit dat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, het feit dat gezinnen er niet worden aanvaard, het feit dat mensen met psychische stoornissen er niet worden toegelaten of het feit dat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt, in de praktijk beperkt zijn. Sommige opvangcentra bieden alleen slaapzalen aan en eisen daarom dat de bewoners overdag naar buiten gaan, terwijl de duur van het verblijf in de slaapzalen niet langer kan zijn dan vijftien dagen tot een maand.

Wat de toegang tot werk betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor begunstigen van een internationale beschermingsstatus onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moet echter rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistiek. Veel begunstigen van een internationale beschermingsstatus zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld.

Een steunprogramma is volgens de Griekse regering voorzien in het kader van de nationale strategie voor de integratie van begunstigen van internationale bescherming, dat is gestart in 2022 voor een periode van 3 jaar en dat sub-projecten bevat in acht sectoren en onder meer opleiding van personen die tot de doelgroep behoren, taalcursussen en job-begeleiding omvat. Het programma richt zich niet alleen op statushouders maar ook op andere legaal verblijvende onderdanen van derde landen. Evenwel is geen informatie beschikbaar over de uitvoering van dit programma (Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 271). Uit deze informatie blijkt ook dat er voor begunstigen een aanzienlijk gebrek is aan informatie over de toegang tot de arbeidsmarkt.

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat niet alle begunstigen van een internationale beschermingsstatus toegang hebben tot sociale rechten en sociale uitkeringen (Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 273-275). In de praktijk zijn de moeilijkheden bij de toegang tot deze rechten te wijten aan bureaucratische barrières, waarbij geen rekening wordt gehouden met het onvermogen van begunstigen om bepaalde documenten, zoals documenten met betrekking tot de gezinssituatie, geboorteakten of diploma's, voor te leggen of zelfs aan de weigering van ambtenaren om hen de voorziene uitkeringen te verstrekken, wat in strijd is met het beginsel van gelijke behandeling waarin het Griekse recht en het Unierecht voorzien.

De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen, die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend, wordt automatisch niet meer uitbetaald van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld.

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 200 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of kind) is formeel toegankelijk voor begunstigen van een internationale beschermingsstatus. Dit inkomen is volgens de Griekse wet echter bedoeld voor huishoudens met een geregistreerd adres dat moet worden bewezen door een huurcontract dat zes maanden vóór de aanvraag om toekenning van dit inkomen is ondertekend, en voor daklozen die onder de armoedegrens leven. In de praktijk sluit een dergelijke bepaling veel begunstigen, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven, uit. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Ten slotte wordt ook onderstreept dat de informatie over het bestaan van en de criteria voor het bekomen van dit minimuminkomen zelden wordt verstrekt aan begunstigen van internationale bescherming.

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, wordt eraan herinnerd dat begunstigen van een internationale beschermingsstatus die niet in het bezit zijn van een ADET geen sociale zekerheids-nummer (AMKA) kunnen verkrijgen. Wie geen AMKA heeft, moet de kosten van medicijnen en analyses dragen en deze kosten kunnen exorbitant worden bij pathologieën die regelmatige gespecialiseerde medische controles vereisen. Bovendien worden bepaalde dringende medische onderzoeken niet vergoed, ook al beschikt de betrokkene over een AMKA. Ook kunnen mensen die over een AMKA beschikken maar niet verzekerd zijn geen medicijnen of onderzoeken meer krijgen van artsen uit de private sector. In dat geval kunnen voorschriften alleen worden verstrekt door artsen uit de publieke sector, waaronder de artsen in de opvangvoorzieningen.

De Raad herinnert eraan dat het bezit van een geldige ADET een voorwaarde is voor het verkrijgen van een fiscaal registratienummer (AFM), dat het openen van een bankrekening, de huur van onroerend goed of het verkrijgen van de AMKA mogelijk maakt. Sinds een besluit dat in december 2020 in werking is getreden,

wordt voor asielzoekers automatisch een AFM aangemaakt bij hun beschermingsverzoek. Deze AFM gaat mee over naar de ADET. Statushouders zonder AFM moeten dit in persoon aanvragen bij een lokaal belastingkantoor in de woonplaats van de statushouder. Statushouders die geen woonplaats kunnen aantonen, verkrijgen geen AFM. Een AFM kan ook online aangevraagd worden; dit vereist de voorlegging van geldige identiteitsdocumenten alsook geldige reisdocumenten. Bij gebrek hieraan kan geen AFM worden verkregen. Het onlineplatform is enkel in het Grieks opgesteld. De afgifte van een AMKA is vereist voor de toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om dit AMKA te bekomen, moet de begunstigde de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig verzekeringsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg) om te zetten in een AMKA. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET beïnvloeden de afgifte van het AMKA, waardoor begunstigten de voor de toegang tot het gezondheidszorgsysteem vereiste documenten worden ontzegd.

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor begunstigten van een internationale beschermingsstatus. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren.

Uit de verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan duren. Begunstigten die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de afgifte of verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als begunstigten. Bovendien lopen personen met een internationale beschermingsstatus na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden ("Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van 10 juli 2024, p. 244-245). Als de ADET vervalst, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor begunstigten die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor begunstigten die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als begunstigten in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland in principe via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden qua huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, hoewel ze soms een in het Grieks geschreven nota ontvangen waarin hen wordt gevraagd om zich te richten tot de asieldienst wanneer ze geen documenten hebben. Bovendien beschikken de gemeentelijke integratiecentra (KEM), die begunstigten informatie en advies geven over de toegang tot documenten en bepaalde sociale rechten, in de regio Attica niet over voldoende tolkendiensten. Zij zijn dus enkel toegankelijk voor wie Grieks, Engels, Urdu of Farsi spreekt.

Bovendien stelt de Raad, na lezing van de informatie waarover hij beschikt, vast dat in afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel soms een attest wordt afgegeven dat zes maanden geldig is. Ondanks dit attest ondervinden begunstigten van een internationale beschermingsstatus nog steeds obstakels bij de toegang tot diensten zoals de sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt omdat verschillende overheidsdiensten terughoudend zijn om dit attest te aanvaarden voor de toegang tot hun diensten. Dit attest zou ook begunstigten die wachten op de vernieuwing van hun verblijfsvergunning minder rechten geven dan andere migranten, of zelfs geen toegang tot deze rechten (Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van 10 juli 2024, p. 245).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt blijkt ook dat de aanvragen om verlenging sinds 2017 per e-mail bij de asielautoriteiten kunnen worden ingediend en dat de aanvaarding hiervan ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht ("Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van 10 juli 2024, p. 244-245).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen begunstigden van internationale bescherming die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning. Zodra de aanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager, alvorens ze de aanvraag kunnen registreren in de databank voor verblijfsvergunningen. Gezien het aantal aanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, lijkt het erop dat deze fase van de procedure enkele maanden, en in sommige gevallen meer dan een jaar, kan duren. Tijdens deze periode ondervinden begunstigden dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij de facto in een preciaire situatie terechtkomen. Als begunstigden een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van twee weken. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens 1,5 maand vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun nieuwe verblijfstitel. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADETs klaar zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de begunstigde zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De begunstigde moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan. In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een begunstigde van internationale bescherming die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde ADET te vermijden en aldus niet in een preciaire situatie terecht te komen.

Verschillende instellingen, waaronder de Ombudsman, de nationale Commissie voor de Mensenrechten, de Europese Commissie, het Asielagentschap van de Europese Unie en de autoriteiten van andere lidstaten, hebben al hun bezorgdheid geuit over de administratieve moeilijkheden waarmee begunstigden van een internationale beschermingsstatus bij hun terugkeer naar Griekenland worden geconfronteerd en over de impact ervan op hun levensomstandigheden. Toch blijven er langdurige vertragingen bestaan bij de behandeling van deze dossiers, met rechtstreekse gevolgen voor de situatie van wie uit andere lidstaten wordt gerepatriëerd.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt ten slotte dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een begunstigde van een internationale beschermingsstatus die nog niet in het bezit is gesteld van een ADET of wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten -wat enige tijd kan duren- het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Ten slotte blijkt uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt dat de Europese Commissie in januari 2023 een inbreukprocedure tegen Griekenland is opgestart wegens de onjuiste omzetting van de richtlijn 2011/95/EU (rapport "Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van 10 juli 2024, p. 231).

Uit deze informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij begunstigden de facto worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Dit is het geval voor de verblijfsuitkering (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland vereist is), de geboortetoeelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die met name een onderzoek door een accreditatiecentrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft).

Gelet op het voorgaande kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, de politieke visie van de Griekse autoriteiten die zich richten op de zelfredzaamheid van de begunstigden van internationale bescherming, de tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat vele begunstigden binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden leven.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Ofschoon de door verzoekende partij per aanvullende nota aangebrachte informatie actueler is dan en recentere cijfers bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, laat deze landeninformatie evenwel niet toe, te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. De voormelde landeninformatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland bij terugkeer hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim*, pt. 91).

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen. Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5.3. In de beschikking wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door hem aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat hij niet aantoont dat hij persoonlijk zijn rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt. Verzoeker slaagt er echter niet in dit vermoeden te weerleggen, zoals (ook al) eerder in de beschikking werd vastgesteld. Verzoekers betoog ter zitting is niet van aard hierover anders te doen oordelen.

5.4. Waar ter zitting en in de aanvullende nota de moeilijke, problematische situatie voor statushouders in Griekenland inzake het verlengen van de Griekse verblijfsvergunningen wordt aangekaart, wijst de Raad erop dat verzoeker, gelet op de voorhanden zijnde informatie, over een Griekse verblijfsvergunning beschikt die nog tot minstens 16 mei 2025 geldig is, zoals in de beschikking al werd uiteengezet in punt 4.

5.5. Naast een uitgebreide uiteenzetting omtrent de algemene problematische situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, herhaalt verzoeker op zitting al eerder afgelegde verklaringen, zoals omtrent het feit dat hij op straat leefde, hij naar België kwam om hier bij zijn broer te zijn, en de medische problemen waarmee hij kampt.

Verzoeker gaat ter zitting echter niet concreet in op en slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de beschikking van 13 juni 2024 concreet met betrekking tot zijn persoonlijke, individuele situatie en levensomstandigheden als statushouder in Griekenland wordt vastgesteld.

5.6. Het feit dat verzoeker samen met zijn broer uit Afghanistan vluchtte, zij elkaar onderweg uit het oog verloren en verzoekers broer in België terecht kwam, en het, zoals ter zitting wordt aangevoerd, niet raar is dat verzoeker hier bij zijn broer in België wil zijn, die eveneens gezondheidsproblemen heeft, neemt niet weg en doet niets af aan de vaststelling dat aan verzoeker in Griekenland internationale bescherming werd toegekend. *In casu* dient, gelet op de internationale bescherming die verzoeker in Griekenland werd verleend, verzoekers situatie in Griekenland te worden onderzocht en beoordeeld, zoals geschiedt, en niet die (van hem en zijn broer) in België.

5.7. Verzoeker gaf eerder steeds uitdrukkelijk aan en veelvuldig te kennen dat het nooit zijn bedoeling was om zich legaal in Griekenland te vestigen of er een leven op te bouwen, maar dat hij daarentegen voordien al in Turkije het plan had opgevat om naar zijn broer in België te komen. Verzoeker, die in zijn verzoekschrift (p. 3) bevestigt in mei 2022 de vluchtelingenstatus in Griekenland te hebben verkregen, verliet Griekenland al korte tijd later nadat hij er internationale bescherming (en de benodigde documenten (om verder te reizen)) verkreeg, en diende hier eind augustus 2022 in België een beschermingsverzoek in. Het betreft aldus slechts een zeer korte periode dat verzoeker effectief als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland heeft verbleven.

Zoals eerder in de beschikking al werd opgemerkt, getuigen verzoekers verklaringen en gedragingen geenszins van een wil, laat staan een oprechte intentie en veelvuldige ernstige inspanningen om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen. Het komt evenwel de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken, hetgeen verzoeker evenwel naliet te doen in Griekenland.

Verzoekers houding geeft geen blijk van veelvuldige, ernstige en doorgedreven pogingen om de aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen, zoals inzake de toegang tot o.a. de arbeidsmarkt en huisvesting, (taal)onderwijs en sociale voorzieningen, te laten gelden, en hij maakt geenszins op concrete wijze aannemelijk de middelen die zijn status en het recht in Griekenland hem bieden afdoende te hebben aangewend en benut, laat staan te hebben uitgeput.

5.8. Wat betreft verzoekers gezondheidssituatie, blijkt uit het bij aanvullende nota gevoegde medisch rapport waarin uitgebreid zijn talrijke medische bezoeken aan ziekenhuis, artsen, kinesisten en allerhande medische specialisten in België sinds begin 2023 tot heden (juli 2024) kort worden weergegeven, dat verzoeker al jarenlang te kampen heeft met pijn aan zijn rechterhand, pols, schouder en rug die het gevolg zou zijn van een accident jaren geleden in Turkije dan wel Griekenland. In het medisch rapport wordt eveneens gewag gemaakt van politiegeweld in Bulgarije.

In het medisch verslag staat o.a. vermeld dat verzoeker een polsinfiltratie kreeg midden juni 2023, dat eind augustus 2023 tijdens een medisch onderzoek werd vastgesteld dat het met verzoekers pols beter ging, maar verzoeker op dat moment weer veel rug- en schouderpijn kende. Het medisch verslag vermeldt verder o.a. op datum van 1 september 2023: *“Re pols bijna genezen na infiltratie”*. Wat betreft verzoekers rugproblemen werd na een CT-scan geen discushernia vastgesteld. Vanaf begin 2024 nam de pijn aan verzoekers polsen weer toe, waarop pijnstilling werd voorgeschreven. Ongeveer midden januari werd verzoeker voor een dag een attest arbeidsongeschiktheid gegeven door een dokter en op datum van 30 januari 2024 staat in het medisch rapport te lezen: *“Wilt geen afspraak bij de dokter want heeft anders schrik dat hij zijn werk kwijt gaat geraken. Wilde ook geen pijnmedicatie”*. Op datum van 5 februari 2024 staat te lezen: *“Klachten en anamnese: last van rugpijn en pijnen in hele lichaam – Klinisch onderzoek: doet zwaar fysiek werk waarbij hij veel moet tillen -) gemeld dat dit de grootste oorzaak zal zijn van zijn lichaamspijnen (...)*”. In februari en maart 2024 werden verzoeker geregeld attesten arbeidsongeschiktheid voorgeschreven

en op datum van 15 maart 2024 staat te lezen: *“Klinisch onderzoek: sinds dit werk meer en meer klachten – wil dit werk stoppen”*. Op datum van 15 mei 2024 staat vermeld: *“steeds de klachten van de polsen, kan hierdoor geen werk vinden”*. Enkele maanden geleden, meer bepaald juni, werden verzoeker 18 kinebeurten voor zijn elleboog voorgeschreven, nadat hem eerder begin dit jaar, in februari, al kine voorgeschreven werd voor de rug. Als laatste datum in het medisch overzichtsrappport staat 3 juli 2024 vermeld en staat genoteerd: *“Klinisch onderzoek: Telefonisch contact kine: al 3 beurten gemist. Heeft geen nieuwe afspraak meer staan”*.

Verzoekers problemen aan zijn rug, schouder en in het bijzonder (rechter)pol, die hij ook tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS op 23 maart 2023 aan een ongeval twee jaar eerder, de periode begin 2021 dus in Griekenland, toeschreef, worden geenszins in twijfel getrokken.

Dit neem echter niet weg dat, zoals eerder in de beschikking van 13 juni 2024 werd gesteld, verzoeker, thans 23 jaar oud, niettemin over een hoge mate aan zelfredzaamheid beschikt, getuige hiervan onder meer de lange en zware reis die hij grotendeels te voet aflegde vanuit Griekenland tot België. Dit blijkt tevens uit de vaststelling dat verzoeker, niettegenstaande voormelde fysieke medische problemen, in België op de arbeidsmarkt aan de slag ging. Dat bepaald zwaar fysiek werk, waarbij hij veel moet tillen, zijn tol eist zoals in het medisch verslag staat te lezen waarbij de dokter zou hebben gemeld dat dit een grote dan wel de grootste oorzaak is van zijn lichaamsspijnen, neemt niet weg dat verzoeker in staat is te werken, en uit niets blijkt dat -dit blijkt nergens uit de bijgebrachte medische stukken- ander, minder zwaar en eventueel aangepast werk niet mogelijk zou zijn. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd in zijn betoog ter zitting dat als het al niet lukt om in België te werken het in Griekenland niet zal lukken. Dat hij in Griekenland niet in zijn levensonderhoud zou kunnen voorzien, wordt door verzoeker hiermee niet aangetoond. Dienaangaande wordt herhaald dat, zoals in de beschikking al uitgebreid werd aangestipt, verzoeker in Griekenland in het verleden slechts weinig moeite heeft gedaan om onderdak, werk, scholing en eten te bekomen, hetgeen verzoeker ter zitting niet betwist.

Wat betreft het feit dat verzoeker het psychologisch en mentaal moeilijk heeft, zoals ter zitting wordt opgemerkt, stelt de Raad vast dat, ofschoon in het neergelegd zeer uitgebreid overzichtsrappport van verzoekers medische consultaties de afgelopen jaren in België staat te lezen op datum van 20 februari 2024 dat een aanmelding bij een psycholoog dringend nodig was, verder nergens uit het overzicht blijkt dat verzoeker zich (nadien) effectief psychologisch heeft laten begeleiden. Er liggen geen documenten inzake verzoekers psychologische situatie en eventuele opvolging voor.

5.9. Hoe dan ook maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij als statushouder in Griekenland er geen toegang zou hebben tot gezondheidszorg. Dit werd reeds eerder vastgesteld in de beschikking, in punt 4, waarbij o.a. wordt gewezen op verzoekers verklaringen waaruit blijkt dat hij in Griekenland nooit de moeite heeft gedaan om er medische hulp te bekomen. Verzoeker kan ter zitting dan ook bezwaarlijk dienstig en ernstig voorhouden dat hij er geen toegang zou hebben tot gezondheidszorg.

In dit verband wordt benadrukt dat verzoeker eerder uitdrukkelijk aangaf dat hij in Griekenland naast een verblijfsdocument (ADET) ook over een nummer bij de Sociale Zekerheid (AMKA) beschikte. Hij beschikte er blijkens zijn verklaringen ook over een fiscaal identificatienummer (AFM), maar zou dit verloren zijn (AD, map 7 'Inventaris + documenten DVZ', "bijkomende vragen M-status Griekenland", d.d. 10 januari 2023). Met betrekking tot verzoekers betoog ter zitting omtrent de ADET en AMKA kan aldus op die eerder door hem afgelegde verklaringen worden gewezen.

De vraag van verzoeker ter zitting naar verder onderzoek over de actuele toestand van zijn medische problemen, om na te gaan welke er nog zijn en of er nog een behandeling nodig is, wijzigt niets aan voormelde vaststelling dat verzoeker niet aantoonde dat hij als statushouder in Griekenland geen toegang heeft tot de gezondheidszorg/medische voorzieningen aldaar.

5.10. Verzoeker toont aldus, gelet op het voorgaande, niet aan dat hij in Griekenland als statushouder zijn rechten en voordelen er niet zou kunnen laten gelden, zoals inzake de toegang tot o.a. de arbeidsmarkt, gezondheidszorg, sociale zekerheid, huisvesting. In dit verband herhaalt en benadrukt de Raad dat verzoeker heden over een Griekse verblijfskaart beschikt geldig tot mei 2025.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 13 juni 2024 opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoeker geen elementen naar voren waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS